

HISTORICKY PRVNÍ MS JUNIORŮ V XC PARAGLIDINGU

Klára Hadašová
foto via autorka

Na začátku letošního roku se pět českých juniorů dozvědělo, že budou pravděpodobně nominováni na historicky první mistrovství světa, které bylo naplánované na druhou polovinu srpna do slovinského Tolminu. Na tento čtrnáctidenní závod byli nominováni Jonáš Horáček, Ondřej Pohořelský, Vít Šantrůček a bratři Kvido a Hugo Hadašovi. Během jara byl zvolen teamleaderem juniorského týmu Jonáš Horáček. Kluci si objednávali zavčas ubytování, pořizovali a optimalizovali výbavu a s přibližujícím se termínem i narůstal počet odlétaných závodů, především ligových, neboť mnoho zahraničních bylo letos pro nepřízeň počasí zrušeno. Posledním závodem před odjezdem na MS bylo mistrovství ČR v rakouském Bislingu.

Tři dny po skončení MČR se vydali junioři do Tolminu, aby porovnali své schopnosti s ne zcela jednoduchými soupeři. Nakonec svou účast na MS nepotvrdil například Chigwon Won z Koreje, na šampionátu bohužel chyběl po tragické události na mistrovství Francie také světový juniorský top pilot Timo Leoneti, ale přihlášena byla taková jména jako Flavio Funiatti, Ivan Hass, Dylan Mansley nebo Marcelo Sanchez Vilchez.

17. srpna vyráží z Prahy Jonáš a Vítěk, aby v Hradci Králové nabrali Kvida a Huga a v Brně Ondru. Kromě pěti pilotů a závodních výbav vezou v asociační dodávce ještě náhradní závodní Enzo 3 velikosti M, které by v případě jakéhokoli problému se svým křídlem mohli použít čtyři piloti z pěti, další volnočasovou výbavu a tři silniční kola.

Druhý den musí být v Tolminu nejpozději do 16 hodin, kdy končí registrace, což se daří. Nejprve navštíví HQ (Headquarters – organizační centrum soutěže), kde se zaregistrují a ke své nelibosti zjistí, že kvůli nepříznivým podmínkám neproběhne slavnostní zahájení, tedy průvod městem, jak to na závodech FAI 1 bývá. Podmínky na průvod nakonec byly celkem příznivé, byl v propozicích, ale nedošlo k němu. Tak si kluci sebrali batůžky, trika, láhve, pizzu a každý svou visačku na krk a odjeli do pronajatého apartmánu, který sestával ze dvou pokojů a kuchyně s postelí.

Poté se účastnili povinného Safety Briefingu a dozvěděli se, že týmy budou složené ze tří plus jednoho pilota, kde čtvrtá do týmu může být pouze žena. Pokud stát ženu v týmu nemá, budou bodovat pouze tři piloti. Teamleader musel druhý den nahlásit složení týmu, a tak bylo zcela jasné, čemu se bude věnovat nejen večer místo zrušeného průvodu, ale také druhý den, kdy byl zrušený trénink. Složení týmu a trimování křidel. A také koupání, neboť Slovinsko má krásné soutěsky.

Do týmu byli nakonec zapsáni Jonáš Horáček, Ondřej Pohořelský a Hugo Hadaš.

**NA ZÁVODECH,
KTERÉ ZNÁM, ,
MI PŘIŠEL BALÍK
PILOTŮ STŘÍDMĚJŠÍ,
PILOTI K SOBĚ
MILEJŠÍ. TADY JSEM
MĚL POCIT, ŽE BYL
VE STOUPÁKU KAŽDÝ
SÁM ZA SEBE, VÍC
AGRESIVNĚJŠÍ**

Jak náročné bylo létat za tým? Ondra k tomu říká: „Nevím, nechtěl jsem nad tím přemýšlet, ani se tím nijak nervovat a docela se mi to dařilo.“ Kvido v týmu nebyl, ale k týmovému létání přidává tyto své pocity: „Pro mě bylo těžké vědět, že máme dobré kluky v týmu a můžeme vyhrát a já s nimi nebudu na bedně, to mě trochu stresovalo (smích), ale zase jsem to měl volnější, mohl jsem si létat podle sebe a nebyl tam takový tlak na můj výkon.“ Na Huga prý odpovědnost moc nedoléhala, protože věděl, že je v týmu Ondra a Jonáš, kteří tým potáhnou dopředu. Vítek zase díky tomu, že neletěl do týmu, se prý mohl soustředit na co nejlepší individuální výsledek.

První závodní den ráno se jako každý následující závodní den konal briefing teamleaderů. Ti se tam vždy dozvěděli, na kterou startovačku se pojede, v kolik hodin bude odjezd z HQ (piloty svázeli dodávkami) a jaké jsou ten den podmínky. Na daný čas byli piloti vyvezeni na start, dostali svačinu (většinou obloženou bagetu), Flymaster tracker a čekali na startu na pozemní start, který se konal většinou za dvě až tři hodiny. Když však nepřálo počasí a nebylo jisté, zda se poletí, čekali piloti na startu až sedm hodin, než byla denní úloha zrušena. Organizátoři bohužel neměli úplně dobře vyřešené svozy při špatném počasí, neboť v okamžiku, kdy se zrušila úloha a přišlo, řidiči byli schováni před deštěm a piloti se tak i se svými výbavami schovávali pod stromy.

První den zjistili kluci, že je definitivně přihlášeno k závodu 76 pilotů, což bylo značně méně, než byl předpoklad. Bohužel se startovní pole ještě zúžilo o dalšího pilota, neboť během jednoho z prvních závodních dnů, který byl kvůli nepřízní

počasí zrušen, si vyjel francouzský tým na volné létání a velký favorit Ivan Hass musel pro úraz kotníku po špatném došlápnutí při přistání ze závodu odstoupit.

První den také zjistili, jaký je rozdíl mezi létáním na MS juniorů a létáním na jiných, běžných zahraničních závodech či případně na Světovém poháru (PWC). Jak říká Ondra: „Bylo nás podstatně méně než na PWC. Taky zde bylo více EN-D křídel (Zeno 2, BGD Diva, Peak 6), která dokáží utáhnout stoupák na užším poloměru, což občas vedlo k nepříjemným situacím před startem a během následujících pár stoupáků, než se gaggl výkonnostně rozřadil. Ke konci závodu mi přišlo, že se všichni už dokázali sladit a původní chaos vymizel.“

Kvido, který zatím nikdy na PWC nelétal, k tomu dodává: „Balík mi přišlo, že měl úplně jinou mentalitu než

Hugo s Ondrou i Kvidem souhlasí. Také jemu se zdálo létání mezi juniory ostřejší než například na Flory Cupu. A co na to Vítek? „Gaggl byl menší, zato mnohem agresivnější než na větších závodech, piloti lítali velmi blízko sebe, protáčeli vnitřkem za každou cenu. Tasky byly spíše kratší, organizátorovi moc nevycházela předpověď počasí. Když byl skvělý den, tak jsme měli task zbytečně krátký. Když byl den nic moc, tak byla úloha extra dlouhá a většinou se ani neletělo, protože bylo hnusně.“

Tolmin i Kobala jsou velmi vyhledávané destinace. Hugo letěl v této oblasti vůbec poprvé, Vítek a Kvido zde odlétali již pár tasků na závodech Serial Cup, Ondra také nezná Kobalu moc dobře, toto bylo prý poprvé, co zde zažil relativně dobré podmínky, a Jonáš v této destinaci už rozhodně létal. Jaké tu tedy bylo létání? Ondra říká: „Ostré. Ostřejší než jsem čekal. „Ukopané“ stoupáky a občasný silný vítr, který dokázal na některých místech hodně potrápít. Šlo hodně o kopírování hřebene, které nemám úplně v lásce, bylo potřeba si na to zvyknout a upravit styl létání.“

Kvidovi přijde Tolmin příjemnější, než bylo například letošní MČR v Bislingu. Upřednostňuje prý raději hory, kde se mu létá lépe. „Stresovalo mě ale, že tam byla místa, kde se nedalo přistát. To mě stálo jeden task, protože jsem si mentálně nedovolil tam letět. Nechtěl jsem roztrhat křídlo, kdybych tam zůstal. Stoupák tam pravděpodobně byl a asi bych se tam vyzvedal, ale mně tam nedovolila

na jiných závodech, na kterých jsem byl. Na závodech, které znám, včetně letošního dobře obsazeného Flory Cupu, mi přišel balík pilotů střídmejší, piloti k sobě milejší. Tady jsem měl pocit, že byl ve stoupáku každý sám za sebe, víc agresivnější. Ve stoupáku, přesně jak říká Ondra, byly různé poloměry točení a to bylo hodně nepříjemné.“

**ZÁVĚR ZÁVODU
NABÍRAL
NA DRAMATIČNOSTI,
KDYŽ DVA DNY
PO SOBĚ PILOTI
PŘISTÁVALI
PO STOPNUTÉM
TASKU ZA „MASIVNÍ
PODPORY“
OKOLNÍCH BOUŘEK**

hlava zalétnout, protože chybělo místo na přistání.“ Podle Vítka je Kobala krásný terén, ale na závodění poměrně náročný.

Závod byl nebývale dlouhý – téměř 14 dnů. Je to pro mladé piloty, kteří, jak všichni svorně konstatují, létají celkem ostře a navíc v ostrých podmínkách, velmi náročné. Co na to říkají sami kluci? I pro Ondru byly občas tasky zbytečně dlouhé, někdy naopak krátké. „Délka celého závodu byla vysilující – stále zastávám názor, že 5 + 2 dny na MS stačí. Dva týdny čekání na kopci a občasného létání je opravdu moc.“ Kvidovi naopak přišlo skvělé, že je závod takto dlouhý. „Je sice nepříjemné, že je tam pilot dlouho a ne každý den se letí a je to drahé, ale závodně mi to dává smysl, že se víc zprůměrují výkony. Dobří piloti se víc posunou dopředu, špatní piloti víc dozadu. Nestává se tam, že se omylem podaří dva tasky a vyhraje se závod.“ Hugo prý souhlasí a nemá moc co dodat.

Během závodu došlo několikrát mezi zahraničními piloty na házení záložky, čekání na startu bylo často únavné, dva tasky, kde počasí nakonec dovolilo letět, se neletěly a dva tasky byly naopak puštěné, i když už všude kolem bouřilo.

Závěr závodu nabíral na dramatičnosti, když dva dny po sobě piloti přistávali po stopnutém tasku za „masivní podpory“ okolních bouřek, u špatně umístěné fléry na přistávací ploše, při velké honičce stihnout schovat křídla před deštěm. Na večerní vyhlášení nastoupili kluci v reprezentačních dresech, byli slušní, milí, smutní... Jako tým měli objektivně šanci umístit se do třetího místa. Všechny týmy v první desítce však byly velmi silné a konečné páté místo je krásným výsledkem. K tomu ještě Ondra dodává: „Týmové výsledky se bohužel neškrtnají, ale sčítají a my po pokaženém prvním tasku doháněli ztrátu, která kdyby nebyla, tak bojujeme o druhé a třetí místo.“

Mistrovství světa bylo pro kluky ve všem dobrém i zlém výbornou zkušeností. Všichni se shodují, že bylo skvělé se zúčastnit závodů s čistě juniorskými piloty. Oproti ostatním závodům si všímali jiné mentality na zemi, jiné ve vzduchu. Byli jednoznačně obohaceni.

Bilancovat budou jistě nejen oni. Dva z nich se již na MS juniorů nepodívají, neboť jim to nedovolí věk. Dva z nich se budou moci účastnit ještě čtyři roky a jeden ještě dalších 10 let!

Umístili jsme se na 5. místě v týmech, v jednotlivcích se pak umístil 6. Ondra Pohořelský, 11. Vít Šantrůček, 13. Jonáš Horáček, 27. Hugo Hadaš a 34. Kvido Hadaš. Tyto výsledky dávají tušit, že se naši mladí piloti mezi ostrými hochy a dívkami světa vůbec neztratili.

Podrobné reporty z každého dne MS si lze přečíst na stránce LAA v části Sportovní výsledky: <https://www.laacr.cz/2024/08/ms-junioru-xc-pg-tolmin-prave-probiha/> ■

VÝSLEDKY

	Jméno	Kluzák	Celkem
1	Marcelo S Vilchez	ESP Niviuk Iceapeak X-One / Ozone Submarine	5136,4
2	Adrien Raison	FRA Niviuk Iceapeak X-One / Ozone Submarine	5120,9
3	Dusan Surina Jr.	SVK Ozone Enzo3 / Ozone Submarine	5076,2
6	Ondřej Pohořelský	CZE Ozone Enzo3 /	4987,0
11	Vít Šantrůček	CZE Niviuk Iceapeak X-One / Ozone Submarine	4733,1
13	Jonáš Horáček	CZE Ozone Enzo3	4718,3
27	Hugo Hadaš	CZE Niviuk Iceapeak X-One / Gin Gliders	4405,7
34	Kvido Hadas	CZE Ozone Enzo3 / Ozone Submarine	4295,4

Celkové výsledky:
<https://civlcomps.org/event/1st-fai-world-junior-paragliding-championships/results>

